Европейски парламент
2014-2019

Документ за разглеждане в заседание

B8-0331/2017 }
B8-0333/2017 }
B8-0338/2017 }
B8-0341/2017 }
B8-0342/2017 } RC1

17.5.2017

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 123, параграфи 2 и 4 от Правилника за дейността

вместо предложенията за резолюция, внесени от следните групи:
S&D (B8-0331/2017)
ECR (B8-0333/2017)
ALDE (B8-0338/2017)
Verts/ALE (B8-0341/2017)
PPE (B8-0342/2017)

относно стратегията на ЕС относно Сирия
(2017/2654(RSP))

Кристиан Дан Преда, Арно Данжан, Хосе Игнасио Салафранка Санчес-Нейра, Елмар Брок, Сандра Калниете, Дейвид Макалистър, Михаел Галер, Едуард Кукан, Богдан Анджей Здройевски, Токиа Саифи
от името на групата PPE
Виктор Боштинару, Елена Валенсиано, Кнут Флекенщайн, Нина Гил
от името на групата S&D
Чарлз Танък, Рафаеле Фито, Яна Житнянска, Ружа Томашич, Джефри ван Орден, Бранислав Шкрипек
от името на групата ECR
Марите Схаке, Петрас Аущревичюс, Беатрис Бесера Бастеречеа, Исаскун Билбао Барандика, Дита Харанзова, Мариел дьо Сарнез,

Мартина Длабайова, Мария Тереса Хименес Барбат, Мариан Харкин, Иван Яковчич, Петър Йежек, Илхан Кючюк, Луи Мишел, Хавиер Нарт, Урмас Пает, Йозо Радош, Ясенко Селимович, Хану Такула, Павел Теличка, Рамон Тремоза и Балселс, Иво Вайгъл, Хилде Вотманс, Сесилия Викстрьом
от името на групата ALDE
Барбара Лохбилер
от името на групата Verts/ALE

Резолюция на Европейския парламент относно стратегията на ЕС относно Сирия (2017/2654(RSP))

Европейският парламент,

– като взе предвид предишните си резолюции относно Сирия,

– като взе предвид съвместното съобщение до Европейския парламент и Съвета от 14 март 2017 г., озаглавено „Елементи за Стратегията на ЕС относно Сирия“[1] , и заключенията на Съвета относно Сирия от 3 април 2017 г., които заедно формират новата стратегия на ЕС относно Сирия,

– като взе предвид декларацията от 5 април 2017 г. на съпредседателите относно конференцията на тема „Подкрепа за бъдещето на Сирия и региона“,

– като взе предвид изявленията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (заместник-председателя/върховен представител) от 30 декември 2016 г. относно обявяването на прекратяването на военните действия в Сирия и резолюцията от 23 март 2017 г. относно Сирия, както и декларацията на заместник-председателя/върховен представител от името на ЕС от 9 декември 2016 г. относно положението в Алепо,

– като взе предвид изявленията на заместник-председателя/върховен представител от 6 април 2017 г. относно предполагаемото нападение с химическо оръжие в Идлиб, Сирия и от 7 април 2017 г. относно нападението от страна на САЩ в Сирия,

– като взе предвид решенията на Съвета относно ограничителни мерки от страна на ЕС срещу лицата, отговорни за тежките репресии в Сирия, включително тези от 14 ноември 2016 г. и 20 март 2017 г.,

– като взе предвид докладите на независимата международна анкетна комисия за Сирия, създадена от Съвета на ООН по правата на човека, и резолюциите на Съвета на ООН по правата на човека относно Сирийската арабска република,

– като взе предвид резолюциите на Съвета за сигурност на ООН относно ИДИЛ/Даиш и фронта Ал-Нусра и съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН относно конфликта в Сирийската арабска република, и по-конкретно резолюции № 2218 (2013 г.), 2139 (2014 г.), 2165 (2014 г.), 2191 (2014 г.), 2199 (2015 г.), 2254 (2015 г.), 2258 (2015 г.), 2268 (2016 г.), 2328 (2016 г.), 2332 (2016 г.) и 2336 (2016) г.,

– като взе предвид Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН от 31 октомври 2000 г. относно жените, мира и сигурността,

– като взе предвид Резолюция A/71/L.48 на Общото събрание на ООН от

[1] JOIN(2017)11.

19 декември 2016 г. относно създаването на безпристрастен и независим международен механизъм за подпомагане на разследването и наказателното преследване на лицата, отговорни за най-тежките съгласно международното право престъпления, извършени в Сирийската арабска република от март 2011 г. насам,

– като взе предвид Женевското комюнике от 2012 г.,

– като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и всички конвенции на ООН, по които Сирия е страна,

– като взе предвид Римския статут и учредителните документи на Международния съд,

– като взе предвид ad hoc трибуналите, включително Международния наказателен трибунал за бивша Югославия, Международния наказателен трибунал за Руанда и Специалния трибунал за Ливан,

– като взе предвид Женевските конвенции от 1949 г. и допълнителните протоколи към тях,

– като взе предвид член 123, параграфи 2 и 4 от своя правилник,

А. като има предвид, че войната в Сирия се превърна в една от най-тежките хуманитарни кризи в света в периода след Втората световна война и продължава да има опустошителни и трагични последици за сирийския народ; като има предвид, че множество цивилни лица, включително деца, бяха обект на прицел и продължават да страдат в хода на тази брутална гражданска война, както и че над 400 000 души са загубили живота си от началото на конфликта в Сирия през 2011 г.; като има предвид, че над 13,5 милиона души в Сирия, почти три четвърти от останалото население, незабавно се нуждаят от спешна помощ, като медицинска и продоволствена помощ, вода и подслон; като има предвид, че 6,3 милиона души са вътрешно разселени, 4,7 милиона живеят в труднодостъпни и обсадени области, а пет милиона са бежанци в съседни държави и целия регион; като има предвид, че кризата в Сирия оказва все по-дестабилизиращ ефект върху целия регион;

Б. като има предвид, че от началото на войната през 2011 г. ЕС, заедно с неговите държави членки е мобилизирал, считано от януари 2017 г., повече от 9,4 милиарда евро в отговор на сирийската криза, както в самата Сирия, така и в региона, което превръща ЕС в най-големия донор; като има предвид, че ЕС също така оказва съществена подкрепа на съседните държави, които приемат бежанци;

В. като има предвид, че нарушенията, извършени по време на конфликта в Сирия, включват целенасочени и неизбирателни нападения над цивилни лица, извънсъдебни убийства, изтезания и малтретиране, насилствени изчезвания, масови и произволни задържания, колективни наказания, нападения срещу медицински персонал и лишаване от храна и вода; като има предвид, че се твърди, че режимът на Асад е отговорен за обесвания, изтезания и извънсъдебни убийства в огромен мащаб в неговите центрове за задържане; като има предвид, че

сирийското правителство умишлено е лишавало цивилни лица от основни стоки и услуги, включително от доставки на храна и вода, както и от медицинска помощ; като има предвид, че нападенията и причиняването на глад сред цивилното население чрез обсаждането на населени райони като военна тактика съставляват очевидни нарушения на международното хуманитарно право; като има предвид, че тези престъпления са останали ненаказани до този момент;

Г. като има предвид, че ИДИЛ/Даиш и други джихадистки групировки са извършили ужасяващи жестокости, включително използване на брутални екзекуции и невиждано сексуално насилие, отвличания, изтезания, насилствена смяна на религията и поробване на жени и момичета; като има предвид, че деца са били вербувани и използвани за целите на терористични нападения; като има предвид, че има сериозни опасения относно благосъстоянието на населението, което понастоящем е под контрола на ИДИЛ/Даиш, и относно възможността то да бъде използвано като жив щит по време на кампанията за освобождаването му; като има предвид, че тези деяния може да представляват военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид;

Д. като има предвид, че примирието, което влезе в сила на 30 декември 2016 г., не се спазва, като се съобщава за многократни нарушения в цяла Сирия и за възникнали сериозни инциденти, като например нападението с химическо оръжие в Хан Шейхун, за което се предполага, че е извършено от режима, както и бомбеното нападение срещу автобуси, превозващи евакуирани лица от обсадените градове Фоа и Кефрая към контролирани от правителството райони; като има предвид, че десетки хора, включително деца, бяха убити, а много други – ранени;

Е. като има предвид, че няколко разследвания установиха, че силите на президента Асад са използвали химически вещества, с цел да навредят и да причинят смъртта на цивилни лица, което е в нарушение на договореността от 2013 г. за премахването на такива вещества; като има предвид, че последният случай на използване на оръжия за масово унищожение срещу цивилни лица датира от 4 април 2017 г. в Хан Шейхун в провинция Идлиб, когато най-малко 70 цивилни граждани, много от които деца, бяха убити, а още стотици – ранени; като има предвид, че на 12 април 2017 г. Русия наложи вето на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН, с която трябваше да се осъди предполагаемото използване на забранено химическо оръжие в Сирия и правителството на Сирия щеше да бъде призовано да сътрудничи в разследването на инцидента; като има предвид, че САЩ информираха ЕС, че въз основа на свои оценки, че сирийският режим е използвал химическо оръжие, са извършили удар над военната база аш-Шайрат в провинция Хомс, Сирия, с цел предотвратяване и възпиране на разпространението и използването на химическо оръжие;

Ж. като има предвид, че през март 2017 г., в съответствие със своята политика за борба с разпространението и употребата на химически оръжия, ЕС прибави четирима високопоставени сирийски военнослужещи към списъка със санкции заради ролята им в използването на химически оръжия срещу цивилното население;

З. като има предвид, че председателят на Комисията Жан-Клод Юнкер посочи

необходимостта от стратегия на ЕС относно Сирия в речта си за състоянието на Съюза от септември 2016 г.; като има предвид, че през октомври Парламентът призовава заместник-председателя/върховен представител Федерика Могерини да гарантира, че новата стратегия относно Сирия има за цел улесняване на намирането на политическо решение в Сирия, в т.ч. инструменти за наблюдение и правоприлагане, за да се укрепи спазването на ангажиментите, поети в рамките на Международната група за подкрепа на Сирия;

И. като има предвид, че целта на стратегията на ЕС относно Сирия е да очертае начина, по който ЕС може да играе по-видима и ефективна роля за намирането на трайно политическо решение в Сирия в рамките на съществуващата рамка, договорена в рамките на ООН, и за подкрепа на реконструкцията в периода след споразумението, след като започне надежден преход; като има предвид, че тази стратегия определя шест основни области, а именно: слагане на край на войната чрез реален политически преход; насърчаване на съдържателен и приобщаващ преход; спасяване на живота на хората чрез посрещане на нуждите от хуманитарна помощ на най-уязвимите сирийци; насърчаване на демокрацията и правата на човека; насърчаване на търсенето на отговорност за военни престъпления; и подкрепа за устойчивостта на сирийското население и общество;

Й. като има предвид, че на 5 април 2017 г. ЕС беше съпредседател на конференция на тема „Подкрепа за бъдещето на Сирия и региона“, в която участваха представители на над 70 държави и представители на международни организации и на международното и сирийското гражданско общество; като има предвид, че по време на конференцията в Брюксел се постигна съгласие относно цялостен подход към решаването на кризата в Сирия, с допълнителна финансова помощ в отговор на хуманитарната обстановка, възлизаща на 3,47 млрд. евро за периода 2018 - 2020 г., в т.ч. 1,3 млрд. евро от ЕС, който се явява като най-големия донор в тази криза; като има предвид, че, освен това, някои международни финансови институции и донори са обявили около 27,9 млрд. евро във вид на заеми; като има предвид, че разходите за възстановяването на Сирия се оценяват на около 200 милиарда щатски долара;

К. като има предвид, че ЕС признава и подкрепя усилията, положени от Турция, Ливан и Йордания, които са съседните на Сирия държави, приемащи най-голям брой бежанци;

Л. като има предвид, че на 4 май 2017 г. в Астана (Казахстан) беше постигнато споразумение между Русия, Иран и Турция за създаване на четири зони за намаляване на напрежението; като има предвид, че трите държави по споразумението ще действат като гаранти на шестмесечното, подлежащо на обновяване, примирие, включително чрез военни наблюдатели на място; като има предвид, че в споразумението се призовава за слагане на край на всички полети от режима на Асад над тези зони и за безпрепятствен хуманитарен достъп до контролираните от бунтовниците зони; като има предвид, че тази седмица в Женева се възобновява нов кръг от водените от ООН преговори, като е запланувано провеждането на нов кръг от преговори, водени от Русия, за средата на юли в Казахстан;

M. като има предвид, че ЕС нееднократно е заявявал, че не може да има военно решение на конфликта в Сирия, и че само ръководен от Сирия приобщаващ преход може да сложи край на недопустимото страдание на сирийския народ; като има предвид, че независимо от това, че реконструкцията може да започне едва след постигането на политическо споразумение, полагането на усилия за помирение следва да започне възможно най-скоро и да бъде подкрепяно от ЕС с цел гарантиране на дългосрочна стабилност; като има предвид, че установяването на истината, насърчаването на търсенето на отговорност и на правосъдието в условията на преход, както и амнистията, са от съществено значение в тази връзка;

1. приветства стратегията на ЕС за Сирия, включително изпълнението на стратегическите цели на ЕС по отношение на Сирия, както и целите на ЕС за Сирия и резултатите от конференцията в Брюксел, които гарантираха многогодишни ангажименти; настоятелно призовава всички участници и международни донори да спазват изцяло своите ангажименти и да поддържат своята подкрепа в бъдеще;

2. отново осъжда най-категорично зверствата и широко разпространените нарушения на правата на човека и на международното хуманитарно право от страна на всички страни в конфликта, и по-специално силите на режима на Асад, с подкрепата на неговите съюзници Русия и Иран, както и от страна на недържавни въоръжени групировки, особено на ИДИЛ/Даиш и Джабхат Фатах аш-Шам; подчертава своята позиция, че от лицата, отговорни за погазването на международното хуманитарно право и правото за защита на правата на човека, трябва да бъде потърсена отговорност; насърчава всички държави да прилагат принципа на универсална компетентност в борбата с безнаказаността и приветства стъпките, предприети от редица държави членки на ЕС за тази цел, в това число неотдавна взетото решение от национално съдилище на Испания да разгледа наказателен иск срещу 9 сирийски служители на разузнавателните служби за изтезания и други нарушения на правата на човека; отново отправя своя призив към ЕС и неговите държави членки да проучат, в тясно сътрудничество с единомислещите държави, възможността за създаване в Сирия на трибунал за военни престъпления, докато се чака сезирането на Международния наказателен съд; подчертава, че извършителите на престъпления срещу религиозните и етническите малцинства и други групи също следва да бъдат подведени под съдебна отговорност; продължава да бъде убеден, че не може да има ефективно решаване на конфликта, нито траен мир в Сирия, ако не се потърси отговорност за извършените престъпления;

3. осъжда по най-категоричен начин ужасяващото химическо въздушно нападение на град Хан Шейхун, в провинция Идлиб, на 4 април 2017 г., което причини смъртта на най-малко 70 цивилни граждани, включително деца и хуманитарни работници, като много от жертвите проявяват симптоми на отравяне с газ; отбелязва, че има вероятност да е било използвано химическо оръжие според предварителната оценка, проведена от проучвателната мисия на Организацията за забрана на химическите оръжия (ОЗХО); подчертава задължението на Сирия да спазва препоръките на проучвателната мисия на Организацията за забрана на

химическите оръжия (ОЗХО) и съвместния механизъм за разследване ОЗХО – ООН чрез предоставяне на незабавен и безпрепятствен достъп и признаване на правото на извършване на проверки във всеки обект; подчертава, че лицата, отговорни за тези нападения, ще бъдат подведени под съдебна отговорност; изразява съжаление във връзка с неднократното налагане на вето от страна на Русия в рамките на Съвета за сигурност, в това число на резолюция на Съвета за сигурност на ООН , осъждаща последните нападения с химическо оръжие и призоваваща за международно разследване;

4. посреща със задоволство създаването на безпристрастен и независим международен механизъм за подпомагане на разследването и наказателното преследване на лицата, отговорни за най-тежките съгласно международното право престъпления, извършени в Сирийската арабска република от март 2011 г. насам; изразява съжаление във връзка с факта, че този механизъм все още не е напълно финансово обезпечен; призовава държавите членки да изпълнят своите ангажименти в това отношение;

5. продължава да заявява своята ангажираност по отношение на единството, суверенитета, териториалната цялост и независимостта на Сирия и подкрепя наличието на стабилен подход, ориентиран към „цялата Сирия“, и осигуряването на демократично бъдеще за сирийския народ; отново заявява твърдо, че единственият начин за омиротворяване на държавата е политически процес, който е ръководен от Сирия и ще доведе до свободни и честни избори, които ще бъдат проведени въз основа на новата конституция, с посредничеството на Организацията на обединените нации и под нейно наблюдение; отново заявява пред всички страни, че приобщаващо цялата нация прекратяване на огъня и мирно, приемливо за всички страни решение на сирийската криза може да бъде постигнато под егидата на ООН и, както е предвидено в Женевското комюнике от 2012 г. и в Резолюция 2254 (2015) на Съвета за сигурност на ООН, с подкрепата на специалния пратеник на генералния секретар за Сирия Стафан де Мистура и на основни международни и регионални участници;

6. отбелязва неотдавнашния меморандум относно създаването на зони за намаляване на напрежението в Сирия и подкрепя намерението за укрепване на прекратяването на огъня, спиране на прелитането на военновъздушните сили на режима над зоните за намаляване на напрежението и създаване на условия за достъп на хуманитарната помощ, за предоставяне на медицинска помощ, за връщане на разселени цивилни лица в домовете им и за възстановяване на увредената инфраструктура; при все това изтъква безпокойството, изразено от опозицията, че сделката би могла да доведе до създаването на зони на влияние и до разделението на Сирия; призовава всички страни да изпълняват споразуменията от Астана и тримата гаранти да подсигурят спазването на прекратяването на огъня; изтъква колко е важно да се премахнат всички двусмислия по отношение на групите, които не са обхванати от споразумението за прекратяване на огъня, и призовава всички страни, включително Турция, да гарантират, че меморандумът няма да улесни насочването на действията срещу съюзническите сили на умерената опозиция, или тези, които се бият на страната на международната коалиция срещу ИДИЛ/Даиш; подчертава, че трябва да се

гарантира международно наблюдение на изпълнението и да се подкрепя засилването на ангажимента от страна на ООН;

7. настоятелно призовава Руската федерация и Ислямска република Иран да използват влиянието си върху сирийския режим, така че той да приеме и активно да върви в посока към постигането на разумен компромис, който да сложи край на гражданската война и да проправи пътя към приобщаващ и истински преход; призовава ЕС и неговите държави членки да продължат да подкрепят умерената опозиция, да идентифицират и изолират радикализираните елементи и да насърчават помирението; насърчава членовете на върховния комитет за водене на преговори да продължат да участват във водените под егидата на ООН преговори в Женева;

8. твърдо вярва, че ЕС трябва да се ангажира по-активно и да увеличи своето финансово участие в периода след конфликтите, за да има съществена роля в преговорните усилия в рамките на договорената от ООН рамка и за да се гарантира политическият преход чрез разработването на отделна политика, с която се цели обединяването на страните в по-тясно сътрудничество и засилването на усилията относно области, в които Съюзът може да има добавена стойност; подкрепя полаганите в момента усилия от заместник-председателя/върховен представител за установяване на връзка с основните участници в региона с оглед осигуряване на политически преход, помиряване след конфликтите и възстановяване; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да започне да разработва конкретен план за участието на ЕС във възстановяването на Сирия и да се стреми към приобщаващи, съвместни усилия с ключови международни организации и финансови институции, както и с регионалните и местните участници; подчертава, въпреки това, значението на собствената ангажираност на самите сирийци в процеса на възстановяване след конфликтите;

9. подчертава решителното значение на работата на местните и международните организации на гражданското общество и НПО при документирането на доказателствата за военни престъпления, престъпления против човечеството и други нарушения, включително унищожаването на културно наследство; призовава ЕС и неговите държави членки да предоставят допълнително и цялостно подпомагане на тези участници; призовава ЕС и неговите държави членки да осигурят подходящо финансиране за организациите, които работят по разследване с отворен код и цифрово събиране на доказателства за военни престъпления и престъпления срещу човечеството, с цел да се гарантира търсенето на отговорност и изправянето на извършителите пред съда;

10. приветства поставянето на акцент върху подпомагането на устойчивостта на населението на Сирия и сирийското общество в стратегията на ЕС относно Сирия; призовава ЕС и държавите членки да удвоят усилията си в посока изграждането на капацитета на народа и гражданското общество в Сирия, включително със и посредством участници, които да насърчават правата на човека, равенството (включително равенството между половете и правата на малцинствата), демокрацията и предоставянето на по-големи права, когато това е възможно в

Сирия, както и за сирийските бежанци, живеещи в изгнание в региона или в Европа; подчертава, че изграждането на капацитет следва да подпомогне сирийците в управлението на прехода (в области, като регулиране на медиите, децентрализация, управление на общините и изготвяне на конституция), като същевременно се отделя дължимото внимание на ролята и нуждите на жените;

11. изразява задоволство, че ролята на гражданското общество, включително на организациите на жените, е била призната като ключова част за намирането на трайно решение; припомня факта, че ЕС трябва да насърчава и улеснява подходящо участие на гражданското общество и на жените в мирния процес, както и консултациите с тях, в съответствие с Цялостния подход за изпълнение от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността; настоява, че правата на човека по отношение на жените трябва да бъдат отразени в новата конституция на Сирия;

12. независимо от това, че отново заявява своята подкрепа за усилията на Световната коалиция срещу Даиш, счита, че аспекти на стратегията на ЕС, отнасящи се до борбата срещу ИДИЛ/Даиш и други терористични организации, включени в списъците на ООН, следва да бъдат разгледани, като подчертава и насочва своето внимание към политическите и социално-икономическите първопричини, които са допринесли за разпространението на тероризма, и следва да бъдат определени конкретни действия за справяне с тях; освен това счита, че е следвало да бъдат разработени начини за допринасяне за запазване на разнообразието на етносите, религиите и вероизповеданията, които са характерни за сирийското общество;

13. подчертава колко е важно да се защитят етническите и религиозните малцинства в Сирия, като твърдо вярва, че всеки политически процес следва да бъде приобщаващ и насочен към възстановяването на Сирия като толерантна държава с множество вероизповедания;

14. припомня, че е от решаващо значение бързото създаване на мерки за изграждане на доверие (МИД), включително изцяло безпрепятствен хуманитарен достъп в Сирия, предоставяне на основни публични услуги (електроснабдяване, водоснабдяване, здравеопазване), прекратяване на всички обсади на градове и освобождаване на затворниците и заложниците; приветства споразумението между сирийското правителство и бунтовническите групировки да дадат възможност за евакуирането на четири от обсадените градове; настоятелно призовава всички страни да подкрепят и улеснят приемането на всеобхватно споразумение относно мерките за изграждане на доверие;

15. отбелязва със съжаление, че опустошителният граждански конфликт е върнал държавата с десетилетия назад по отношение на социалното и икономическото развитие, като е принудително довел милиони хора до състояние на безработица и бедност и като е нанесъл значителни щети на здравните и образователните услуги, както и е довел до широкомащабно разселване на сирийците и до изтичане на мозъци; изтъква, следователно, колко е важно засилването на нехуманитарна помощ, която да бъде насочена към укрепване на устойчивостта на хората в Сирия и рестартиране на икономиката; освен това призовава държавите – членки на ЕС да проявят по-силен ангажимент за споделяне на

отговорността, давайки възможност на бежанците, бягащи от войната в Сирия, да намерят защита извън региона в непосредствено съседство, в това число посредством схеми за презаселване и за хуманитарен прием; счита обаче, че веднага след приключването на конфликта следва да бъдат осигурени стимули за квалифицираните сирийските бежанци да се завърнат и да допринасят за усилията за възстановяване;

16. приветства новите приоритети за партньорство, които Йордания и Ливан са сключили с ЕС, както и облекчаването на правилата за произход за износа от Йордания; изразява съжаление във връзка с факта, че огромен брой бежанци в Йордания, Ливан и Турция продължават да живеят в несигурни условия от социално и икономическо естество и че често не са в състояние да си намерят (законна) работа; призовава заместник-председателя/върховен представител да настоява органите на Йордания и Ливан да работят в посока премахването на оставащите (неформални) бариери, да подкрепят разширяването на възможностите за самостоятелна заетост и да поемат ангажимент за създаване на работни места за жените и младежите;

17. напълно подкрепя целта за гарантиране на инициативата „Без изгубено поколение“ за децата в Сирия и в региона, и призовава за допълнителни усилия за постигането на целта за осигуряването на всички деца бежанци и уязвими деца в приемните общности на качествено образование с равен достъп за момичетата и момчетата; подчертава необходимостта да се признае често неформалното образование в бежанските лагери, както и да се подпомогне психологическото възстановяване на тези деца с травми;

18. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителствата и парламентите на държавите – членки на ЕС, на Организацията на обединените нации, на членовете на Международната група за подкрепа на Сирия, както и на всички страни, участващи в конфликта, и също така да се осигури превод на настоящия текст на арабски език.